

Fado is een traditionele muziekstijl uit Portugal die teruggaat tot de vroege 19e eeuw. Het wordt vaak beschouwd als de nationale muziek van Portugal en is onlosmakelijk verbonden met de cultuur en geschiedenis van het land. Het woord 'fado' komt van het Latijnse woord 'fatum', wat 'lot' of 'noodlot' betekent, en de muziekstijl wordt vaak geassocieerd met gevoelens van melancholie, verlangen en verdriet.

Fado wordt gezongen door een solozanger of zangeres, begeleid door een of meer akoestische gitaren, een Portugese gitaar (een soort luit) en soms andere instrumenten zoals viool en basgitaar. De teksten van fado-liederen gaan vaak over thema's als liefde, verlies, verdriet, saudade (een Portugees woord dat moeilijk te vertalen is, maar dat een gevoel van diepe nostalgie, verlangen en melancholie oproept), armoede en het leven in de stad. Fado wordt meestal gezongen in het Portugees.

Fado is ontstaan in de havenwijken van Lissabon in de vroege 19e eeuw en was oorspronkelijk populair onder zeelieden en arbeiders. In de jaren 1930 en 1940 werd fado populair bij een breder publiek en groeide het uit tot een belangrijke culturele expressie van Portugal. In 2011 werd fado door UNESCO erkend als immaterieel cultureel erfgoed.

Fado wordt nog steeds veel beluisterd en uitgevoerd in Portugal, vooral in Lissabon en Coimbra, waar het een belangrijk onderdeel is van het nachtleven en de culturele scene. Er zijn talloze fado-huizen en restaurants waar je live fado-optredens kunt bijwonen terwijl je geniet van traditionele Portugese gerechten en drankjes.

